

РЕШЕНИЕ

№ 28149

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 01.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6383**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. С. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], п.к. 1614, кв. Горна баня, [улица], със съдебен адрес [населено място], жк. „Л. II м.р.“, [жилищен адрес] чрез адвокат А. Н. Ж. - САК, срещу Заповед № 8121К-6460 от 26.03.2026 г. на ВПД административен секретар на МВР, с която е повишена от ранг I младши в ранг V старши при приложение на чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (НУРОИСДА).

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателката твърди неправилно приложение на режима за предсрочно повишаване по чл. 75, ал. 2 от ЗДСл, при наличие на предпоставки за повишаване по общия ред по чл. 75, ал. 1 от ЗДСл. Счита, че в оспорената заповед липсват мотиви по какви причини административният орган е приложил режима на предсрочно повишаване при наличие на предпоставките за повишаване по общия ред. Твърди, че приложението на режима на предсрочно повишаване поражда самостоятелни неблагоприятни последици за служебното й правоотношение и бъдещото й кариерно развитие, включително поради ограничаване на възможността за последващо предсрочно повишаване, тъй като съгласно чл. 75, ал. 2, изр. второ от ЗДСл и чл. 27, ал. 2 от НУРОИСДА следващото повишаване в ранг на предсрочно повишен държавен служител се извършва само по общия ред, с което жалбоподателката се лишава от

възможността при следващото повишаване отново да бъде приложен режимът на предсрочно повишаване. Счита, че не са налице предпоставките за повишаване по чл. 75, ал. 2 от ЗДСл, доколкото посочената разпоредба урежда повишаване „преди минималните срокове“, а към момента на издаване на процесната заповед тези срокове вече са били изтекли. Твърди, че самото наличие на оценка „изключително изпълнение“ за 2025 г. не води автоматично до приложение на чл. 75, ал. 2 ЗДСл, когато към съответния момент вече са налице предпоставките за повишаване по общия ред. Излага подробни съображения за противоречие на оспорената заповед с целта на закона. Претендира се нейната отмяна и присъждане на разноски.

Ответникът административен секретар на МВР оспорва жалбата, чрез юрк. А. С..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Страните не спорят, че със Заповед № 8121К-2564 от 17.03.2022 г. на ВПД административен секретар на МВР жалбоподателката е повишена от ранг II младши в ранг I младши на основание чл. 75, ал. 1 от ЗДСл и чл. 27, т.2, б. „а“ от НУРОИСДА, считано от 01.03.2022 г.

С оспорената Заповед № 8121К-6460 от 26.03.2026 г. на ВПД административен секретар на МВР В. С. В. - старши експерт към отдел „Правно обслужване и човешки ресурси“ при дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ - МВР е повишена от ранг I младши в ранг V старши при приложение на чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА.

Жалбоподателката е подала възражение рег. № А-4650 от 02.04.2026 г. до ВПД административен секретар на МВР с искане за отмяна на оспорената заповед поради неправилно приложение на чл.75, ал.2 от ЗДСл.

Изготвено е писмо рег. № В-8588 от 14.04.2026 г. на директора на дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ – МВР, в което е направено позоваване на формулярите, удостоверяващи годишните оценки на изпълнението на служителката за последните три години, както следва: за 2023 г. „Изпълнението надвишава изискванията“, за 2024 г. „Изпълнението надвишава изискванията“ и за 2025 г. „Изключително изпълнение“. В писмото е изразено становище за законосъобразно приложение на чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА.

С докладна записка рег. №81821р-6632 от 16.04.2026 г. на директора на дирекция „Човешки ресурси“ – МВР е предложено на главния секретар на МВР да приеме за неоснователно възражение рег. № А-4650 от 02.04.2026 г. Посочено е в документа, че едновременно са налице както предпоставките за повишение в следващ по-висок ранг по чл.26, ал.1, б.„а“ от НУРОИСДА (при три последователни годишни оценки, не по-ниски от "Изпълнението надвишава изискванията"), така и тези по чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА (държавният служител се повишава в следващия по-висок ранг, когато е получил годишна оценка на изпълнението на длъжността "Изключително изпълнение"). При историческо тълкуване на нормата на чл.75, ал.2 от ЗДСл е изведен извод, че в действащата си редакция това самостоятелно правно основание за повишаване в ранг се прилага императивно при изпълнение на предпоставката за получена най-висока годишна оценка на изпълнение на длъжността.

В отговор на възражение рег. № А-4650 от 02.04.2026 г. до служителката е изпратено писмо рег. № 8121р-6633 от 16.04.2026 г. на ВПД административен секретар на МВР с мнение за законосъобразно приложение на чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА. Административният орган се е мотивирал с получена от служителката за предходната 2025 г. годишна оценка на изпълнението на длъжността „Изключително изпълнение“, при наличието на което обстоятелство било задължително повишаването в ранг на основание чл.75, ал.2 от ЗДСл като самостоятелно правно основание за това. Т.е. служителят „трябва“ да бъде повишен в ранг чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА, доколкото предходната редакция на нормата е

предоставяла дискреция чрез използвания глагол „може“.

В изпратената административна преписка липсват доказателства както за съобщаване на оспорената Заповед № 8121К-6460 от 26.03.2026 г. на ВПД административен секретар на МВР, така и за съобщаване на писмо рег. № 8121р-6633 от 16.04.2026 г. на ВПД административен секретар на МВР, изготвено в отговор на възражение рег. № А-4650 от 02.04.2026 г. Доколкото и в двата посочени акта на административния секретар на МВР не е указано, че същите могат да бъдат оспорени по съдебен ред съдът приема, че жалбата за допустима, като подадена в срока по чл.140, ал.1 от АПК

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът констатира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган съобразно основанията по чл.146, т.1 ЗДСл – орган по назначаване с делегирани правомощия в т.1 от Заповед № 8121з-236 от 26.02.2026 г. на министъра на вътрешните работи, при упражняване на правомощията му по чл.33, т.7 и т.9, вр. чл.34б, ал.2 от ЗМВР. Независимо, че оспорената заповед не съдържа позоваване на писмо рег. № 8121р-6633 от 16.04.2026 г. на ВПД административен секретар на МВР, съдът приема, че с мотивите на писмото следва да се считат допълнени мотивите на оспорения акт по смисъла на Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС. Доколкото писмото съдържа възприетото от административния орган тълкуване на приложението на чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА следва да се приеме, че оспорената заповед е мотивирана съобразно чл.59, ал.2, т.4 от АПК по начин, който позволява както на засегнатото лице да организира защитата си срещу акта, така и на съда да осъществи съдебен контрол за законосъобразност. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спорът е по приложението на материалния закон - чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА.

Административният орган се позовава на чл.75, ал.2 от ЗДСл, който урежда т.нар. предсрочно повишаване в ранг, т.е. преди изтичане на минималните срокове, посочени в чл.75, ал.1 от ЗДСл. Последната разпоредба предвижда, че повишаването в ранг се извършва въз основа на годишната оценка на изпълнението на длъжността на държавния служител: при две или три последователни годишни оценки - за младшите рангове, и при три или четири последователни годишни оценки - за старшите рангове, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 76, ал. 11.

Доколкото с оспорената заповед служителката е повишена от ранг I младши в ранг V старши, приложима е разпоредбата на чл.26, ал.1, б.„а“ от НУРОИСДА, според която повишаването в ранг на държавния служител се извършва: в следващия старши ранг и от I младши в V старши ранг - при три последователни годишни оценки, не по-ниски от "Изпълнението надвишава изискванията". Не е спорно по делото, че по отношение на В. С. В. това изискване е изпълнено в трите последователни години 2023 г., 2024 г. и 2025 г., когато тя е получила годишни оценки, не по-ниски от "Изпълнението надвишава изискванията" (2023 г. и 2024 г.) и „Изключително изпълнение“ за 2025 г.

Неправилно е разбирането на административния орган, че получената през 2025 г. годишна оценка „Изключително изпълнение“ го задължава за повиши служителя на основание чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА. Независимо, че в изложения смисъл е разпоредбата на чл.27, ал.1 от НУРОИСДА (държавният служител се повишава в следващия по-висок ранг, когато е получил годишна оценка на изпълнението на длъжността "Изключително изпълнение"), не може да не се държи сметка за последицата, уредена в следващата алинея - следващото

повишаване в ранг на държавните служители, предсрочно повишени в ранг по реда на ал. 1, може да се извърши само при условията по чл. 26. Подзаконовата нормативна уредба е съответна на двете хипотези на чл.75 от ЗДСл, като очевидно уредбата по чл.27, ал.1 от НУРОИСДА, вкл. предвид изричното посочване в чл.27, ал.2 от НУРОИСДА, е относима към предсрочното повишаване в ранг по чл.75, ал.2 от ЗДСл. Касае се за предсрочно повишаване, доколкото изричното изискване на закона е то да се извърши „преди минималните срокове“. Относимият минимален срок е този по чл.26, ал.1, б.„а“ от НУРОИСДА – три последователни години, който в случая е изтекъл. С други думи, към момента на издаване на оспорената заповед са изпълнени предпоставките по чл.75, ал.1 от ЗДСл, при условията на чл.26, ал.1, б.„а“ от НУРОИСДА, както признава административният орган.

Съдът приема, че при изтичането на минималните срокове е приложим редът за повишаване в ранг по чл.75, ал.1 от ЗДСл. На първо място, защото в тази хипотезата не е изпълнено изискването по чл.75, ал.2 от ЗДСл да не са изтекли минималните срокове (преди минималните срокове). На следващо място, разпоредбата на чл.75, ал.2 от ЗДСл урежда по-благоприятна възможност за предсрочно повишаване в ранг на служителя, който следва да бъде поощрен за това, че е получил най-високата годишна оценка на изпълнението на длъжността. Поощряването се изразяване именно в неговото предсрочно (преди изтичане на минималните срокове) повишаване в ранг. Защото резултатът и в двата случая (по двете алинеи) е идентичен – държавният служител се повишава в ранг. Но в хипотезата на чл. 75, ал. 2 от ЗДСл, вр. чл. 27, ал. 1 от НУРОИСДА това се осъществява предсрочно. Съответно, закрепена е и законодателна санкция за визираното „предсрочно“ повишаване в ранг и това е уредбата по чл.75, ал.2 и чл.27, ал.2 от Наредбата - следващото повишаване в ранг на предсрочно повишен в ранг държавен служител се извършва само при условията и в сроковете по ал. 1. Т.е. винаги след изтичане на минималните срокове по чл.26 от НУРОИСДА. В тази връзка са напълно правилни и обосновани доводите на жалбоподателката, че оспорената заповед препятства кариерното ѝ развитие, доколкото възпрепятства последващото приложение на института на предсрочното повишаване в ранг.

По изложените съображения и при изпълнение на предпоставките за приложение и на двата режима по чл.75 от ЗДСл за повишаване в ранг, следва да се приеме, че органът по назначаване следва да приложи хипотезата по чл.75, ал.1 от ЗДСл. На първо място, в този случай не е изпълнено изискването по чл.75, ал.2 от ЗДСл за „предсрочно повишаване“ – преди изтичане на минималните срокове, при положение, че резултатът за държавния служител е еднакъв – повишаване в ранг. На второ място, за държавния служител режимът по чл.75, ал.2 от ЗДСл е по-неблагоприятен от тази гледна точка, че възпрепятства повторното му приложение при следващо повишаване в ранг. Съвкупното тълкуване на приложимите норми навежда съда на извод, че в случаи като процесния, при който са изпълнени предпоставките за приложение и на двата режима за повишаване в ранг по чл.75 от ЗДСл, конкуренцията между тях навежда на императивно приложение на чл.75, ал.1 от ЗДСл. Като е достигнал до противен правен извод, административният орган е допуснал неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Доводите на ответника, че винаги в хипотезата на получаване най-висока годишна оценка следва да се приложи повишаване по чл.75, ал.2 от ЗДСл са споделими, единствено при изпълнение на предпоставките по тази разпоредбата, т.е. ако това се е случило преди изтичане на минималните срокове по чл.26 от Наредбата, което изискване в случая не е налице. В подкрепа на това тълкуване е и разпоредбата на чл.26, ал.1, б.„а“ от НУРОИСДА в частта „не по-ниски от "Изпълнението надвишава изискванията". С други думи, дори при получена най-висока оценка

„Исключително изпълнение“ този случай попада в хипотезата на чл.26, ал.1, б.“а“ от НУРОИСДА – изтекли са минималните нормативни срокове и независимо, че служителят е получил най-висока оценка за изпълнение, повишаването му в ранг следва да се извърши по реда на чл.75, ал.1 от ЗДСл.

Прилагането по отношение на жалбоподателката на режима по чл.75, ал.2 от ЗДСл е в нарушение на чл.6 от АПК. Съгласно чл.6, ал.2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона (чл.6, ал.3 от АПК). Административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. (чл.6, ал.5 от АПК). В случая, избраният от органа по назначаване режим за повишаване в ранг на В. В. засяга в по-голяма степен правата на държавния служител от най-необходимото за целта, за която актът се издава – повишаване в ранг. Това е така, тъй като по този начин служителят е възпрепятстван от приложението на по-благоприятния режим по чл.75, ал.2 от ЗДСл за следващо „предсрочно“ повишаване. Както обосновано поддържа жалбоподателката в писмената си защита полученото най-добро изпълнение недопустимо е послужило като основание за нейното по-неблагоприятно третиране. По този начин приложената хипотеза на повишаване в ранг не само засяга несъразмерно правата и интересите на държавния служител, но и не постига целта на повишаването – кадрово управление чрез поощряване и мотивиране на служителите към добро изпълнение на длъжността. Допуснато е самостоятелно отменително основание по чл.146, т.5 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е длъжима отмяна на оспорената заповед.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката следва да бъдат присъдени сторените в производството разноски в размер на 5.11 евро за държавна такса и 512 евро за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], п.к. 1614, кв. Горна баня, [улица], със съдебен адрес [населено място], жк. „Л. II м.р.“, [жилищен адрес] чрез адвокат А. Н. Ж. - САК, Заповед № 8121К-6460 от 26.03.2026 г. на ВПД административен секретар на МВР, с която е повишена от ранг I младши в ранг V старши при приложение на чл. 75, ал. 2 от ЗДСл и чл. 27, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи, [населено място], [улица], да заплати на В. С. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], п.к. 1614, кв. Горна баня, [улица], със съдебен адрес [населено място], жк. „Л. II м.р.“, [жилищен адрес] чрез адвокат А. Н. Ж. - САК, на основание чл.143, ал.1 АПК сторените в производството разноски в размер на 5.11 евро за държавна такса и 512 евро за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

